

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Nr. 7764 Școl. 1906

[271] 1-3

Concurs.

Din fundațiunea Dr. Absolon Todea au ajuns în vacanță 4 stipendii de câte 120 coroane, pentru ocuparea acelor se publică concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare.

Cererile de concurs au să fie înaintate la consistorul arhidiecezan însoțite cu următoarele documente:

- carte de botez;
- testimoniu școlar din anul ultim de școală;
- testimoniu de pauperitate;
- eventual alte documente recomandatoare.

Cererile înrate după expirarea termenului nu se pot lua în considerare.

Sibiu, din sediul consistoriului arhidiecezan ca școală școlară dată la 20 Octombrie 1906.

Consistorul arhidiecezan.

Principiile fundamentale ale civilizației.

V.

El în stare mare, într-adevăr, stăruie să pregătească prin alte mijloace un viitor mai senin omeniei? Da, prin aceea, că dă explicație legilor după cari există universul, și dă în mână mijloacele de influențare asupra forțelor cari stau ascunse în materie. Prin aceasta știința exercită o putere colosală asupra naturii.

Eră o vreme în care omul tremura în fața oricărui eveniment amenințător al naturii. Acuma le stăpânește pe toate. Știința știe să prindă razele soarelui, să umble pe apă, să țină în frâu furtuna, știința a băgat în jug aburul și a pus fulgerul în serviciul omeniei. Sfîrșitul de diamant străbate creerii munților și scoate din steni de piatră apă pe seama pustietăților dogorâte

de căldură. Ciocane de mărime uriașă frământă cu ușurătate masele de metal. Telegraful, telefonul, telescopul, au făcut depărtările neexistente. Analiza spectrală a făcut posibilă determinarea materiei din care sunt compuse planetele. Mii de fabrici produc cu întrebuințarea de forțe relativ foarte mici lucrări, pe cari titanii din mitologia veche nici în vis nu puteau să și-le închipuie. Dacă oamenii din anticitate, privind în viitor, și-ar fi putut imagina, că ce poate să producă știința acum, în zilele noastre, sigur că erau de credință, că aceasta e epoca de aur, despre care visau poezii lor.

Dar pe lângă toate aceste cuceriri ale minții omenești, — țara făgăduinței ne stă totuși și acuma înainte, ca o fata-morgana. Adâncă neștiință a maselor de popor, împovărarea peste măsură cu muncă grea, lumea de cerșitori deoparte, iar de altă parte lumea de trântori și de risipitori, — sunt tot atâtea lucruri, cari ating lumea dureros și în epoca electricității și a aburului, întocmai ca în veacurile de sclăvie și de dură barbarie.

„Spitalele și temnițele sunt însoțitoarele obicinuite ale progresului științific, întocmai așa ca și palatele luxoase și magazinele pline”, — zice Henry George, — continuând astfel: „În reședințele zgomoase, pe strade asfaltate și luminate de câte un soare electric, înălțăm tot așa, ca pretutindenea, fețe stoarse, istovite, exhaustate. Unde e cea mai mare îngrămadire de avere încă mor oamenii de foame și copilașii sug la piepturile seci ale mamelor lor. Asemănarea tragică din evanghelie, între omul avut și cel sărac, cu numele Lazar, nu și-a pierdut adevărata zdrobitoare nici astăzi.”

„Ce folos are Prometeu, — omul, — că și-a adus din ceriu focul și l-a pus în serviciile sale, că toate spiritele de pe pământ și din aer

îi sunt supuse, — întreabă cunoscutul învățat Huxley, — dacă vulturul lipsei și al mizeriei îi sfășie mereu internul, și numai o palmă de loc îl mai desparte de abis, de tota stricăciune?”

„Nu mă sfiesc să spun adevărul, — spune același învățat, — că dacă nu este speranță să se îmbunătățească în mod însemnat situația pentru cea mai mare parte a familiilor omenești; că dacă e adevărat, că înmulțirea cunoștințelor este ca rezultat final o câștigare de putere mai mare asupra naturii, dacă e în urmă adevărat, că avuțiile câștigate cu întrebuințarea acestei puteri, nu pot la nici un caz să schimbe ori împedice lățirea mizeriei cu toate denaturările ei fizice și morale în masele mari ale popoarelor: eu aș saluta cu bucurie sosirea unui comet, care să arunce peste olaltă, clăie peste grămadă, întreaga întocmire, și să-i pună capăt.”

„Asocierea sărăciei cu progresul, — zice Henry George, — este enigma cea mai mare a zilelor noastre. Acesta e faptul central, din care se nasc toate greutățile industriale, sociale și politice, cari aduc lumea în confuziune, și cu cari se luptă înzadar oamenii de stat, filantropii și pedagogii. De aici se ridică norii cei negri, cari întunecă viitorul chiar și al celor mai independente și înaintate națiuni. Aceasta e enigma dată de soarte civilizației noastre, și a nu deslegă această enigmă, înseamnă a te scufundă. Câtă vreme creșterea bogățiilor, care se numește progres material, nu e alta decât adunarea de avuții enorme, creșterea luxului și întărirea contrastului dintre abundență și mizerie, — nu putem să conșiderăm progresul de adevărat și traic.”

Reacțiunea trebuie deci să urmeze. E o necesitate, ca puterile motrice ale civilizației să fie reînnoite, ca în viață să fie introduși factori noi, fără conșiderare la ști-

ință. Știința, care a avut curajul să ridice în mod independent împărăția adevărilor mai înalte și a egalei îndreptățiri aici pe pământ, poate fi conșiderată în privința aceasta ca falimentată. În loc de a se uni sub conducerea ceriului pentru a purta lupta în contra inamicului comun, în contra împărăției întunecului și a minciunii, oamenii luptă sub steagul științei numai pentru — *prada*. Cine să pună mâna pe ea?! Deviza generală a vieții este acum zicătoarea: Forța primează dreptul! Ori apoi cum se spune în biblie despre Ismail: „Mâna lui se va îndrepta asupra tuturor, și mâinile tuturor asupra sa”. Fiecare există astăzi numai pentru sine, pentru *Eu-l* său propriu. Față de ceilalți e dușmănie generală, neîncredere reciprocă, ură, mânie și nici unde nu e liniște, dreptate, milostivire și iubire! Contrarul cade? Cu atât mai bine. În lupte se îmbunătățește rassa omenască! Așa e legea acum. Crușarea e crimă, pentru că prin ea cei tari cad jertfă celor slabi, cei bogați cu duhul și cu trupul sunt striviți de cei leneși și de cei neputincioși. E, așa zice știința, legea aspră și neîmblânzită a luptei pentru existență, care pune lumea în mișcare și stăpânește lumea. Și ca urmare logică a acestor păreri despre viața omenască, a unei astfel de judecăți asupra factorilor civilizației noastre, — apare pe plan filozofic *Nietzsche!*

† Arhiducele Otto

Joi seara s'a stins încă un membru al vechii case habsburgice, arhiduc Otto, nepotul de frate al Majestății Sale și fratele princ. moștenitor Francisc Ferdinand. A murit în vârstă cea mai frumoasă de 41 ani, în chinuri grele. De câțva timp căzuse la pat în urma unei răceli ce i-a adus o acută aprindere de plămâni. Pe lângă aceasta i-se atacase și laringele, care a trebuit operat, astfel că organismul în

rugă cu lacrimi Marelui Mucenic să vină în ajutor cetății și să o scape de varvari.

Cum se rugă el, i-s'a făcut o minunată vedenie. A văzut adevărat aievea cum au venit doi îngeri, înaintea cărora ușile bisericii s'au deschis, și ei au intrat în biserică. După dâșii a intrat și Ilustrie. Ingerii au mers de-a dreptul la racla sfântului Dimitrie, care chemat de dâșii, a ieșit din raclă și a stat cu ei de vorbă.

Sfântul Dimitrie, aflând dela îngeri că Tesalonicul este în primejdie să fie cuprins de Arabi, prin cei doi Ingeri a rugat cu sârguință pe Stăpânul tuturor — Dumnezeu, să nu îngăduiască pierzarea cetății, ci iertând păcatele poporului, să alunge pe păgâni dela zidurile Tesalonicului.

Ieșind Ingerii să ducă rugăciunea înaintea Domnului, a ieșit și Ilustrie din biserică și, închizându-se ușa, ingerii s'au făcut nevăzuți.

Ilustrie cu mare bucurie a alergat și a spus Tesalonicenilor cele ce s'au întâmplat în biserică. Tesalonicenii auzind s'au înbărbătat, cântând cântări de laudă Sfântului Marelui Mucenic Dimitrie, apărătorul lor la vreme de strămtorare.

FOIȘOARĂ.

Sfântul marele mucenic Dimitrie.

Viața și pătimirea.

(Fine)

5. *Vindecări.* Ajungând în patria sa, Leontie a ridicat o prea frumoasă biserică, în care a așezat racla cu giulgiul sfântului.

În Iliric, prefectul Marin era bolnav, plin de bube cu puroiu dela cap până la picioare. Acest Marin numai prin atingerea sa de raclă cu giulgiul mucenicului s'a vindecat desăvârșit de urăcioasa sa boală.

Tot în asemenea chip s'a vindecat unul, care pătimi de curgerea sângelui, apoi unul care era îndrăcit și alți mulți cari suferiau de deosebite boale.

6. *Mântuirea de foamete.* S'a întâmplat să fie odată mare foamete în Tesalonic așa că mulțime de oameni muriu de foame.

Atunci sf. marele mucenic Dimitrie în largul mării, prin ostroave și prin limanuri s'a arătat corăbierilor cari negustoriau cu grâu și le-a poruncit să meargă cu grăbire la Tesalonic și acolo să-și vândă grâul. Și

ascultând corăbierii au adus grâu la Tesalonic scăpând poporul de foamete.

Foc și scântei din racla cu sf. moaște.

Împăratul Iustinian zidind în Constantinopol minunata biserică, numită *Sf. Sofie*, a trimis oameni la Tesalonic să aducă o parte din moaștele sfântului Mare Mucenic Dimitrie, ca să le așeze în biserică zidită de el.

Ajungând trimișii în Tesalonic și apropiindu-se de racla sfintelor moaște, ca să împlinescă porunca împărătească, de odată a ieșit foc din raclă și aruncând scântei și vâpaie asupra trimișilor, un glas înfricoșat a strigat din foc: opriți-vă să nu îndrăzniți.

Cuprinși de frică toți au căzut la pământ lăsând sfintele moaște neatinsse. Apoi sculându-se s'au dus și au spus Împăratului cele ce li s'au întâmplat.

8. *Oprirea furtului.* Un tinăr cu numele *Onisifor* era rânduit să aprindă luminările și candelile în biserică sfântului Dimitrie. El își făcuse obiceiul să fure din luminări și să le vândă.

Acestui tinăr într-o noapte i-s'a arătat sfântul Mucenic și l-a muștrat cu blândețe pentru fapta sa nelegiuită. Onisifor

s'a căit de fapta sa și câțva vreme n'a mai furat. Dar mai târziu iarăși a început să fure și să vândă luminările.

Pe acea vreme un bun creștin des de dimineată a dus la biserică sfântului două mari și frumoase luminări și aprinzându-le le-a așezat la mormântul marelui Mucenic.

Ieșind omul din biserică, Onisifor știindu-se singur și nevăzut de nimeni, a alergat să iee luminările. Când însă a întins mâna spre luminări, un glas din mormânt a strigat: Dar iarăși vrei să furi?

Ca lovit de trăsnet Onisifor înspăimântat, a căzut jos în nesimțire, și ca mort a stat acolo, până ce au venit alții și l-au deșteptat.

Și venindu-și în simțire, plin de căință și-a mărturisit păcatul înaintea obștei, spunând cum i-s'a arătat Sfântul în vis.

Mântuirea Tesalonicului de Arabi. Pe vremea Împăratului *Maurichie* Arabii au năvălit cu mare războiu asupra Tesalonicului pe care l-au încunjurat și îl strămtorau peste măsură.

În oraș era un bun creștin, numele lui *Ilustrie*.

Acesta s'a dus noaptea în biserică sfântului Dimitrie, și intrând în pridvor se

timpul din urmă cam bolnăvicios al arhiducelui n'a putut învinge chinurile cari l-au răpus.

Arhiducele Otto s'a născut în 21 Apr. 1865 în Graz din căsătoria a doua a prin. Carol, fratele Maiestății Sale cu princesa Anunțata din Sicilia. A primit creștere militară. În 1880 a ajuns sublocotenent, în 1884 locotenent de dragoni. În 1886 s'a căsătorit cu princesa Maria Iosefa din Saxonia, din care căsătorie i-s-au născut doi feciori. Cel mai mare dintre acești doi, Carol Francisc Iosif, este presumptivul moștenitor de tron, după actualul Francisc Ferdinand și se învrednicește de creștere anume menită pentru domnitor. De prezent e ascultător al universității din Praga.

Arhiduc. Otto ajunse la 1888 căpitan de husari în Șopron. În acest timp căzuse în grea boală princ. moștenitor, din care se credea că nu va scăpa, și combinațiile se îndreptaseră deja asupra arhid. Otto. El însuși eră sigur că va ajunge moștenitor de va muri fratele său. Scăpând însă acesta de boală princ. Otto a a abzis pentru totdeauna de această idee și a intrat cu trup cu suflet în toate mișcărilor vieții sociale din Viena, unde și-a mutat locuința. Era unul din bărbații cei mai frumoși și voinici. Cu încetul a început să se retragă în singurătate, câtă vreme începuse să-l chinue o boală cronică de care a căutat să se mântue pe la diferite băi și care i-a grăbit sfârșitul.

În 1894 a ajuns colonel, iar în 1896 general comandant, devenind proprietar al mai multor regimente străine, reg. 11 prusiac, 24 rusesc, iar în 1899 a ajuns general insp., în care calitate l-a ajuns moartea.

Încă Joi seara înștiințată fiind casa domnitoare s'au prezentat aproape toți membrii ei la palatul mortului. Insuș Maiestatea Sa a stat o jumătate de oră lângă catafalca cu ceilalți principii și princese. Va fi înmormântat mâine, Marți după amiază.

I-a Nr. conz. 9160 plen.

Cerculariu

către onorații membri, preoți și mireni ai sinodului extraordinar-electoral din protopresbiteratul gr. or. al Branului.

Prin ordinul Preaveneratului Consistor arhidiecezan din 19 Octombrie a. c. nr. 9160 plen. îndreptându-mi-se onorifica misiune a convoca și conduce sinodul protopresbiteral înmulțit al tractului Branului, pentru alegerea de protopresbiter, conform dispozițiunii cuprinse în §. 15 din regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter, prin aceasta convoc pe onorații membri preoți și mireni ai sinodului protopresbiteral înmulțit din tractul Branului la sinodul electoral, ce se va ține în parohia cen-

trală Zernești, Joi la 9/22 Noembrie a. c. la 11 ore înainte de amiază în biserica noastră de acolo.

Serviciul divin împreună cu chemarea Duhului sfânt, ce va premerge actului alegerii, se va celebra în aceeași zi la 9 ore a. m., la care deasemenea sunt invitați a participa toți onorații membri ai sinodului protopresbiteral electoral.

Onorații membri ai comitetului protopresbiteral sunt invitați prin aceasta să se întrunească Mercuri, la 8/21 Noembrie a. c. la orele 4 p. m. în sala școlii noastre din Zernești pentru statorirea listei candidaților la postul de protopresbiter. Sibiu, la 20 Oct. (2 Nov.) 1906.

Nicolau Ivan m. p.,
protopresbiter, comisar conzistorial.

Pregătirea pruncilor la prima mărturisire și cuminicare *).

— Studiu pastoral —

de Gavril Hango presbiter.

Mult onorați frați preoți! În conferența noastră preotească ținută în Chișinău la 23 Septembrie 1905 în firul propunerilor m'am fost anunțat să țin în conferența proxima o dizertație despre pregătirea pruncilor la prima mărturisire și cuminicare și conferența a primit această anunțare cu bunăvoință. Deci amăsurat acestei sarcini luate de bunăvoie asupra mea și îndemnat numai de dorul fierbinte, ca și eu să contribuim barem cât de puțin la ridicarea morală a poporului nostru, — în cele următoare voi cercă să mă achit de această datorință. — Declar însă, că la o lucrare de vre-o valoare mai mare să nu vă așteptați, căci nu numai puterile imi sunt modeste pentru o astfel de lucrare, dar și tema este atât de grea și de vastă, încât numai între marginile unei conferențe de câte-va ore, nici nu se poate deplin exhaiura. Deci Vă rog să-mi apreciați mai mult bunăvoința și zelul decât, puțința și rezultatul la care am ajuns.

După titlul ei tema aceasta poate fi luată din două puncte de vedere și anume: din punct de vedere pastoral-catehetic, respective metodico-didactic, intrucât fiind aceste două discipline teologice foarte înrudite se dau preotului îndrumări, cum să pregătească pe prunci la prima mărturisire și cuminicare și cum să aplice el acele îndrumări după împrejurările catehumenilor săi, și apoi din punct de vedere al instrucțiunii, adică al formei cum aplică imediat acele principii: în formă de lecțiuni practice ca în școală,

*) Dizertație prezentată conferenței preoțești din protopresbiteratul Desului, ținută în Gârboiu la 27 August (9 Sept.) 1906, dar din lipsa de timp rămasă necerită.

Ingrozite de amenințarea stăpânului lor, fecioarele au început să coase pe o pânză subțire chipul Marelui Mucenic Dimitrie, pe care l-au isprăvit tocmai seara, în ajunul zilei în care se prăznuiește pomenirea Sfântului. După ce l-au isprăvit plângând și cerând iertare Mucenicului pentru că silite i-au închipuit fața fecioarele au adormit cu capetele pe chipul abia isprăvit.

Și cum adormeau ele, Sfântul Marele Mucenic le-a luat cu chipul său cu tot și le-a dus și le-a așezat lângă racla sa în biserica din Tesalonic, pe când se săvârșia rugăciunea de noapte.

Mult s'au minunat Tesalonicenii de această minune, prăznuind cu îndoită bucurie slăvita zi a sfântului Dimitrie.

11. Mântuirea unui episcop din robie. Năvălind varvarii în ținutul Tesalonicului au prins pe un episcop și punându-l în obezi, l-au dus în robie. Acestui episcop s'a arătat sfântul marele mucenic, i-a deslegat obezile, l-a scos dintre varvari și l-a însoțit și povățuit până ce a ajuns în Tesalonic.

12. Părăsirea Tesalonicului. Pe vremea când era să se dee Tesalonicul în mâinile Turcilor în ziua praznicului sfântului ma-

ori în formă de cateheze, sau cuvântări bisericești.

Eu firește, pentru ajungerea scopului meu am purces din punctul de vedere pastoral-teoretic.

Precum știm, fraților preoți, în urma păcatului strămoșesc toate în natură s'au corupt, deci nu numai omul, acea ființă făcută după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, care este coroana creaturilor, ci și ființele neînsușite. De aci atâtea porniri spre rău în lupta pentru existență, ce vedem că o atât de vehement decurge dela început și va decurge până la sfârșitul lumii. Păcatul strămoșesc este rădăcina tuturor rețelilor din lume. În urma păcatului strămoșesc omul și-a pierdut starea nevinovăției în care a fost creat și s'a plecat spre rău așa, că lăsându-se stăpânit de patimi a decăzut tot mai mult, până ce a trebuit, ca însuși fiul lui Dumnezeu, să se pogoare din cer și luând trup omenesc să-l readucă la adevărata cunoștință de Dumnezeu și să-l scape de păcatul strămoșesc prin moartea sa pe cruce.

De păcatul strămoșesc toți scapă câți primesc învățăturile Lui și se botează în numele Sfintei Treimi, dar durere, că în urma voinței libere, ce i-a dat-o Dumnezeu omului de a face bine ori rău, și în urma aplicărilor spre rău rămase în om și după curățirea de păcatul strămoșesc, sunt foarte puțini aceia, cari să-și păstreze neîntinată haina albă a nevinovăției redobândită prin Sfântul Botez.

Tot așa a rămas germenul păcatului strămoșesc și în natură; și aceasta pare că numai pentru ca omul, după ce a fost răscumpărat odată din robia diavolului prin moartea lui Iisus Cristos pe cruce, prin care s'a dat satisfacție lui Dumnezeu pentru păcatul strămoșesc, să fie silit a se lupta mai mult în contra ispitelor păcatului și așa trecând învingător peste aceste ispite, pe lângă darul lui Dumnezeu, care îi ajută când face binele, să se împărtășească de fericirea cea de veci.

Dar și în cazul acesta și-a arătat Dumnezeu bunătatea sa nemărginită față de om, căci dacă a lăsat și după răscumpărare în om germenul păcatului pentru ca să-l ispitească, i-a dat totodată după răscumpărare și cele șapte taine ca mijloace de curățire atât de păcatul strămoșesc prin haina Sfântului Botez cât și de celelalte păcate, săvârșite după botez, prin taina pocăinței și a celorlalte taine după rânduala bisericești întemeiate de El.

(Va urma).

Seară de adio pentru Kirchner.

Duminecă „Männergesangverein“-ul a dat în onoarea dlui Kirchner o seară de adio în sala dela Gesellschaftshaus, ticsită de publicul invitat.

Din partea Reuniunii noastre de muzică au luat parte reprezentanți ai comitetului și câți-va membrii activi, în frunte cu președintele Dr. Miron Cristea, care într-o

vorbire avântată în limba română a răscălat un toast, primit cu multă căldură pentru artele muzicale și pentru vredniile lor reprezentanți, încheind în câteva cuvinte, spuse nemțește, în care aduce laude cântecului german și artiilor populare săsești cultivate prin Kirchner cu atât succes în sinul Männergesangverein-ului.

Au vorbit prezid. Männergesangverein-ului Dr. Czekelius pentru oaspeți și pentru Kirchner, Dr. Jikeli, prezid. corului săsesc din Mediaș (unde Kirchner s-a început rodnică activitate în Ardeal), predicatorul din Sibiu Dr. Schuster, făcând biografia și arătând meritele lui Kirchner, prez. reuniunii culturale a muncitorilor Horedt în jargonul săsesc, dșoara Comrat în numele solistelor.

Di Kirchner emoționat a mulțumit tuturor în terminii cei mai călduroși, primind cadou din partea Männergesangverein-ului un album artistic, conținând pozele membrilor activi, cum și un clas de aur din partea solistelor.

După mai multe cântări executate de corul Männergesangverein-ului și de quartetul dublu admirabil instruit al corului din Mediaș și după două soluri excelente ale dlor Schmidt (Mediaș) și Gutermann (Sibiu) societatea s'a depărșit pe la miezul nopții în cea mai animată depozitie, luânduși bun rămas dela iubitul dirigent.

Di Kirchner a părăsit cu trenul de Predeal Luni dimineața Sibiu, făcând în noua patrie. Ii dorim un bun soartă la București și s'auzim de bine!

De la sate.

— Sfinșirea școlii din Rod. —

— 31 Octombrie a. c. —

În zilele de azi, când tot mai mult se vede că după aprigă și înverșunată de luptă și consolidare a neamurilor prin diferite mijloace și nu totdeauna prin cinstite mijloace se cheamă „cultura“ să se realizeze în toate părțile ni se pune zăgăzire în cale fără îndoială în secolul XX este mai puțin decât o rușine; dar la noi așa ceva românează titlu de „virtute“ școlii de învățare cultural-nățională, care este o lege elementară a firii, și a cărei neapărată deosebită cea mai oribilă lipsă de loialitate pentru acest drept firesc în cel mai înalt înțeles al cuvântului, astăzi — zic — sfinșirea noului altar al învățării din comuna bisericească Rod (prope Mercurea) este pentru noi Români înțelegeri o nouă dovadă de înțelegere a celor mai de căpetenie nevoi sufletești.

Curentul nou, pornit din metropola culturii românești, pentru îndreptarea noastră pe noi și sănătoase drumuri, se arată tot mai mult a fi singurul adevărat, prin faptul că se nevoiește a străbate în chip firesc în tratinica țesătură a sufletelor păcătoare de opincă românească. Și mai ales e nevoie de aceasta la noi, unde unii nu vreau să înțeleagă îndreptădirea noastră de îmbrățışetori ai pornirilor prădătoare întăriri tuturor sufletelor românești în înțelegerea dreaptă a acelei ținte ce se numește „unitate culturală“.

Suntem în pragul unor prefaceri, cari pentru noi prin silința înțelegerii rostului lor adevărat, nu pot să fie decât începutul unei dăinuirii de înțelegere și conștiință viață românească. E poezia această prefaceri de oameni, cu adevărată

moarte și de toată neputința. Însă acum pentru multele lor păcate și fărâdelegi s'a îndepărtat Dumnezeu dela dânsii și mi-a poruncit să-i las ca să cadă sub stăpânirea Turcilor. Și ascultând porunca am eșat de acolo și mă duc unde-mi va porunci Dumnezeu.

Aceste ziceau amândoi și-au plecat capetele și au plâns multă vreme. Pe urmă s'au sărutat și luându și ziua bună s'au făcut nevăzuți.

Văzând bunii creștini minunea nu s'au mai dus la Tesalonic, ci s'au întors acasă și au spus tuturor celele au văzut și au auzit.

Iar după aceasta n'a trecut o lună de zile și Turcii au cuprins Tesalonicul și Larisa.

Sunt și alte multe minuni, pe care le-a făcut sfântul marele mucenic Dimitrie, totu slava lui Christos Dumnezeu, pe care nu le-am scris aici. Iar pe acestea le-am scris ca ceice le vor citi să cunoască și să se încredințeze lui Dumnezeu, care singur face minuni pentru alegerii săi și vrednicia aceluia prin care Dumnezeu și-a arătat milele sale celor care cred într-o singură și se închină lui.

Și spre nemărginita lor bucurie, dimineața au văzut cum Arabii rușinați s'au îndepărtat dela cetate și s'au întors în țara lor.

Așa a mântuit Marele Mucenic Dimitrie cetatea în care ale sale sfinte moaște se păstrau.

10. Scăparea Fecioarelor din robie. Năvălind odată varvarii în hotarele Tesalonicului mulțime de oameni au prins și dus în robie. Intre cei mulți robiți erau și două fecioare frumoase, pe cari ei le-au dăruit stăpânului lor. Aceste fecioare erau iscusite la lucrul gherghelului, cosind tot felul de chipuri de oameni, de dobitoace și de flori.

Aflând stăpânul lor că ele sunt atât de iscusite, le-a zis: Am auzit, că în țara voastră este un Dumnezeu, cu numele Dimitrie, care face mari minuni. Chipul acestui Dumnezeu să mi-l coaseți pe pânză curată, ca să mă închin și eu lui. Fecioarele i-au răspuns: Nu Dumnezeu, ci slugă a lui Cristos Dumnezeu este el și ajutor puternic al creștinilor. Chipul lui nu îndrăsnim să-l facem, pentru că tu nu voești să-l cinstiești, ci să-l batjocorești.

— În mâinile mele este viața voastră; ori imi împliniți porunca, ori muriți îndată.

tragere de inimă pentru tot ce se chiamă „romănesc”, pricepători adânci ai tuturor durerilor și trebuințelor cari au adus întârzierea și pricinuesc des împedecarea mergerii noastre în bine. Altfel abia de s'ar putea înțelege dragostea de pretutindeni pentru scrisul românesc cinstit, merit să ne lumineze mințile pentru cunoașterea muncii sănătoase în sine și în urmările ei, a adevăraților noștri înaintași din vremuri, și a întregii lor vieți, — românească, sub toate raporturile, — ca în chipul acesta să înțelegem odată, că numai atunci vom cheltui cu folos străduințele noastre, când ele vor purcede dela cunoașterea deplină a trecutului românesc și a întregii alcătuirii, până în cele mai subtile părți ale sufletului țărânului. Toți adevărații frământători ai gândului românesc, se îndreaptă spre aluatul sufletesc al acestor „cei mai buni copii ai firii urziți din lacrimi și sudoare”, stăruind cu vreme și fără vreme la înălțarea lor, pentru prăznuirea acelei zile ce se zice: „marea sărbătoare culturală”.

Și pentru aceasta ne trebuiească întâi școli de învățură românească cu adevărați muncitori.

Iată pentru ce socotesc în parte zidirea școlii din Rod, de un semn al prefacerii în cari intrăm, cu toată retragerea acestei comune în adâncul văilor glăsuțoare de tainice dorințe. Și nu cred a fi fără folos o scurtă dare de samă despre această sărbătoare, chemată să deslușească tot mai mult minților românești, rostul nostru de a fi și de înțelegere a menirii noastre.

În zorile dimineții sărbătorii sf. Paraschiya am plecat din Săliște cu trăsurile, însoțind pe P. O. D. Nic. Ioan asesor consistorial ca mandatar al Esc. Sale, Arhiep. și Metr. Ioan Meșianu, și diaconul Dr. A. Crăciunescu prof. sem. înaintând în zborul cailor și al simțitorului vânt toamnă, prin pitorești locuri ale comunelor Găleş și Tilișca putând soarbe din nou acele priveliști ale Sinaiei ardeleni, chiar în vremea aceasta de cadere a frunzelor, până când la o minunăție colină, de unde ni se desfășurau în depărtare casele văruite cale Rodului răsfrate cu un specific gust românesc împrejurul bisericii vestitoare de credință strămoșască — am fost întimpi-nați cu puternice „să trăiască” de o frumoasă ceată de călăreți în haine de sărbătoare. Aici ne-am oprit pentru a asculta potrivite cuvinte ale învățătorului R. Pop, conducătorul călăreților, vestitoare de bucurie a comunei și răspunsul cald al mandatarului Nic. Ioan spus de lângă trăsura cu palăria ridicată.

Am urcat din nou trăsurile și încunajurați de acești mândri și sănătoși vecini români am parcurs drumul în ropotul cailor roscolor de sentimente războinice până la marginea comunei, unde mulțimea de credincioși în frunte cu protopopul tractului, preoții locali în odăjdii bisericești, comitetul parohial, reprezentanța comunală, preoți, învățători și notari din jur, așteptau cu fiorul bucuriei în suflete, — bucurie manifestată oarecum și prin covorul de flori care acoperea drumul, — sosirea mandatarului Esc. Sale.

Încă din o mică depărtare am părăsit trăsurile pentru a ne apropiia fără zgomot de acei prapori bisericești, cari arătau caracterul moral-ideal al sărbătorii de azi. Și aici după nesfârșite ovații protopopul tractului dl A. Păcurariu cu crucea și evangelia în mână ține o frumoasă cuvântare de binevenire, în care arată dragostea ferbinte a credincioșilor acestei comune și statornicia, ca în puține părți, a acestora în credința ortodoxă. Zice că ar fi fost peste așteptare cinstiți prin venirea Esc. Sale; vrăsta înaintată, ocupația multă și vremea de toamnă însă nu i-au îngăduit; a trimis în schimb pe cel mai ales sfetnic al său, ca prin actul sfințirii — care va fi o nouă verigă la lanțul de aur al faptelor sale — să dea destinației sale locașul nou al învățării. Sfârșește prin urări de zile îndelungate acestui vrednic asesor, care face cinstie bisericii românești ortodoxe. Entuziasme „să trăiască” însoțesc aceste cuvinte, după cari domnul mandatar sărutând crucea și evangelia, mulțamește în termeni aleși și bine simțiți pentru cinst-a de substitutor al Esc. Sale la încoronarea muncii acestor vrednici români. Motivează neputința venirii dar spune totodată, că gândul Esc. Sale este la ei în aceste clipe bucurându-se ca un părinte de izbândă strălucită a fiilor săi. Constată sănătosul lor ortodoxism și interesul viu către biserică și școală. În urmă dorește, ca praznicul de azi să le fie un prilej de nouă întărire în munca cinstită de până aci, chemându-i la bucuria praznicului. Cuvintele pricepute ale mandatarului au fost acoperite de nesfârșite aclamări, între cari am plecat apoi pe ulițele frumos curățite spre biserică, unde s'a început sf. liturgie, după ce vechernia și utrenia au fost săvârșite dinainte vreme, conform ritualului bisericii ortodoxe.

Au servit P. O. domn mandatar cu asistența preoților locali părint Moga și Genie, a celor din Poiana și Ludoș și diaconul Dr. A. Crăciunescu, prof. sem. Răspunsurile le-a dat corul învățătorilor din Săliște și jur. sub conducerea a harnicului învățător I. Crișan, cari răspunsuri au fost atât de bine executate, încât au emoționat uneori până la lacrimi pe cinstitul țărân român iubitor de biserică. Constat și la acest loc importanța corurilor bisericești — fie de copii sau adulți — prin faptul, că contribuie înaintea la dezvoltarea gustului pentru muzică, în care suntem atât de rămași îndărăt, învățăm și noi odată disciplina care ne lipsește cu desăvârșire și să pune odată capăt acelei penibile impresii de sinagogă jidovească ce ț-o fac bisericile noastre prin împrejurarea, că toate gurile, bunarele, dau răspunsurile liturgice cu un potop de glas încalțit și trăgănător, încât de o contemplație religioasă nici vorbă nu poate fi în acest zgomot oribil. Nu poate fi serioasă, de sigur, observarea ce l-e place unora să o facă că prin coruri s'ar răpi credincioșilor puțința participării la cultul divin, câtă vreme acestea s'au dovedit de o influință sănătoasă, atât pentru nobilitarea sentimentului religios al țărânului, cât și pentru aspectul impunător și sărbătoresc ce trebuie să-l aibă biserică în decursul liturgiei prin ordinea, regularitatea și felul executării cântărilor. Astfel de coruri ni-ar face cinstie și numai în bine s'ar putea vorbi despre ele.

După „Unul sfânt...” în frunte cu praporii și învățătorii cari cântau troparul „Bine ești cuvântat...” după cari urmau mandatarul însoțit de preoții asistenți și poporul credincios, am mers la școală unde s'a făcut sfințirea apei, la care iarăși au dat răspunsurile — din edificiul școlar — corul învățătorilor. După mântuirea acesteia dl mandatar însoțit de diaconul Dr. A. Crăciunescu stropește cu apă sfințită toate încăperile școlii celei noi și din fereastra unei odăi din parter începe cuvântarea ocazională. E o adevărată plăcere să ascuți pe acest meșter al vorbii care prin simplitatea graiului său știe să pătrundă până în cele mai tainice colțuri ale inimii; nu caută fraza bombastică și sforțitoare sau aventurile oratorice, ci în vorbele lui sincere și sănătoase se oglindește din nou puțința lui de înțelegere deplină a sufletului țărânului și marele meșteșug de a-și spune ce știe pe înfelesul tuturor. A arătat importanța școlii pentru dezvoltarea noastră culturală și sprijinul ce trebuie să-l dăm acesteia. Scoate la iveală greutățile zidirii și dovedește astfel meritul mare al acestor credincioși prin ridicarea acestui palat, care strălucește mândru în bătaia razelor de soare.

Pagină de aur va rămâne acest fapt în istoria comunei și un „memento” urmașilor. Ii îndeamnă a această școală împreună cu biserică să le fie singurul punct către care au să se îndrepte totdeauna, ca unele dela cari are să isvorească mântuirea noastră, făcându-se în chipul acesta vrednici de cinstea urmașilor și a neamului românesc.

Cu lacrimi în ochi a fost ascultată această cuvântare, cu drept cuvânt frumoasă, spusă respectat și românește. După cuvântare, care a stărnit aplauze cari nu se puteau manifesta puternic din pricina prea marii emoționii ce a produs-o în sufletele credincioșilor, ne-am înapoiat la biserică unde sfârșindu-se sf. liturgie, s'a făcut stropirea credincioșilor cu aghiazmă. Când s'a mântuit și aceasta erau 2 ore p. m.

Am mers în localul școlii, unde ni s'a servit o frumoasă masă, bogată în mâncări. La o vreme s'au început apoi obicinuitele toasturi. Inceputul l'a făcut Dl mandatar închinând în sănătatea capului nostru bisericesc, dorindu-i zile fericite și îndelungate, pentru conducerea cuminte a bisericii. Urmează par. local Moga, care arată timpul zămisirii ideii pentru zidirea școlii, buna chiverniseală a înaintașilor, relevând chibzuită conducere a șef. tract. Dl A. Păcurariu, în chestia zidirii, arătând meritele și vrednicia Dui mandatar, ca trimis al Esc. Sale. Să ridică după aceasta diaconul Dr. A. Crăciunescu, care în niște figuri îndrăznește arată dragostea țărânului pentru școală și biserică, lăudând și harnicia șefului lor tractual. Protopreșbiterul A. Păcurariu mulțamește dlui Crăciunescu și vorbește pentru comitetul parohial și antistia comunală, cari corporațiunii au merit însemnat pentru zidirea școlii. Părintele I. Pop din Ludoș, închină pentru ocernicul diacon, prof. semn. Dr. A. Crăciunescu. Notarul comunal Dl Iuga pentru șeful tractual și preoții locali. Dl mandatar închină pentru învățătorii cari au alergat pentru ridicarea nimbului acestuia praznic din toate părțile, și cari se dovedesc de cei mai buni învățători ai arhidiecezei noastre. Păr. Moga se ridică iarăși și vorbește pentru inginer, arhi-

teet și zidari. Dl arhitect Pamfilie mulțamește pentru cinstie și spune, că viața lui este consacrată bisericii și școlii. Învățătorul I. Crișan, spune în fine cuvinte calde pentru învățătorii locali. Și pe urmă clericul absolut Ion Matei mulțamește în numele învățătorimii. Dui mandatar pentru cuvintele de laudă aduse învățătorilor prezenți în număr de vre-o 20, spunând, că vor fi totdeauna în deplină conștiință a datoriei, făcând constatare, că sunt bucuroși pentru stăruințele și munca cinstită ce o cheltuiește pentru biserică și cauza școlii românești, ca înalt dignitar bisericesc. După aceasta dl mandatar ridică masa la orele 4 p. m. Nu pot lăsa neamintite clipele de generală bucurie și ce le-a pricinuit comicul învățător din Poiana Vraciu prin meșteșugul său.

Au ieșit apoi în piața împodobită cu brazi, unde corul învățătorilor a executat câteva cântări pentru popor, care a încins o horă măreață, după care a urmat minunata „învărtită” cu săltărețele-i dactile plecând la orele 5½. Dl mandatar spre Săliște. Jocul s'a continuat în școală în generală veselie, unde membrii de curând înființatei „Reuniuni de călășeri” pentru care și dl arhitect konz. I. Pamfilie a contribuit cu 10 cor., au jucat frumosul și inimosul „călușer” de pe Târnave.

În chipul acesta s'a sfârșit înălțătorul praznic al comunei Rod, prilejit de sfințirea școlii mărețe ridicată prin simțul de jertfă al țărânului român. Banul săracului s'a dovedit din nou înălțător de instituții culturale, de păstor harnic al neamului, și răsplata ce i se cuvine din partea noastră, nu poate fi alta decât, să ne scoborâm cu toată puterea dragostei omenești în adâncul sufletului său, pentru înțelegerea nevoilor și durerilor ce-l bântuie și a ne cheltui viața pentru lecurirea acestora, ca atunci, când marea zi veni-va sufletul nostru să fie sufletul țărânului român. Aceasta se spune a fi (și nu poate fi alta) cea mai sfântă chemare a noastră.

Ion Crănic.

NOUTĂȚI.

Regina Elisabeta a României a fost autorizată în zilele acestea prin decret regal de a purta medalia „Răsplata Muncii cl. I”, care i s'a oferit pentru meritele pe terenul învățământului profesional.

Expoziția. Din București se vestește, că la ordinul regelui încheierea expoziției s'a amânat pe 15 Nov. st. v. Favorurile pe căile ferate se mențin până atunci.

Viriliștii români ai orașului Sibiu pe anul 1907 sunt următorii: Fondul seminarial gr. or. dare anuală cor. 2543-85. Escel. Sa metropolitul Ioan Meșianu cor. 2430. Partenia Cosma, directorul „Albinei” cor. 1738-80. Fondul general administrativ cor. 1561-09. Fondul tipografiei arhidiecezane cor. 1359-60. Albina institut de credit și economii cor. 1231-08. Ioan de Preda avocat cor. 1168-86. Dr. Octavianu Rusu, adv. cor. 1150. Ioana Moldovan, văduvă de consilier aulic, cor. 1032-40. Elisabeta Bugarsky, văduvă de comerciant, cor. 804-96. Baptist Boiu, oficial consistorial, coroane 800-22. „Asociațiunea” cor. 717-90. Fundațiunea „Andronic” cor. 604-20 și Alexandru Lebu, proprietar. cor. 497-41.

Dela comitat. Comitetul administrativ al comitatului Sibiu ține ședință ordinară lunară împreună cu subcomisiunile, Vineri, în 9 Noemvrie c., la orele 3 d. a. în sala mică a casei comitatense.

România invitată la America În anul viitor se împlinesc 300 de ani dela așezarea Englezilor în America. Cu această ocazie se vor face serbări mari și se va aranja expoziție. La aceasta a fost invitată și România, care a primit invitarea.

La „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”, au fost primiți membri ajutători dnii Octavian Goga, secretar prim și Octavian Tăslăuanu, secretarul al 2-lea al „Asociațiunii”, David Mohan, funcț. de bancă, Adolf Gron, agent, Anastasiu Beșă, funcț. cons., Adolf Hemper, orologier. Aurel Mara, călă de prăv., Ernul Bercia, func. de bancă, Emil Sardu, inginer, iar membrii ordinari: Ioan Vulcan mășteru pantofar, Ioan Goga, sod. cismar, Nicolae Dan, sod. zidar, Mihail Banciu, sod. frizer, Gligor Popp, sod. pielar, Nicolae Costea, sod. faur, Ioan Aleman, sod. pantof., Teodor Buzoiu, sod. croitor, Nicolae Vasilescu, sod. pantof., Ioan Magianu, călă de prăv., Ioan Răuciu, sod. lăcătuș, Ioan Dușă, sod. croitor, Ioan Pădurice, sod. pantof., Alexandru Bozo, sod. pantof., Ioan Stelea, sod. croi-

tor, Ioan Stoica, sod. lăcătuș, Petru Șandru, sod. pielar, Ioan Cocrean, sod. lăcătuș, Nic. Borgia sod. vâspitor, Iosif Băldea, sod. pantofar.

Minister de ziariști. Noul senat al Franciei are în sinul său nu mai puțin de șase ziariști. Clemenceau min. prez. însuși și-a început cariera adevărată ca redactor și proprietar al ziarului „La Justice”. Ceilalți sunt: ministrul de externe Pichon, de marină Thomson, de lucrări publice Viviani (socialist), de instrucție Briand și de război Piquart, cari toți s'au avântat la valoarea de azi numai cu ajutorul condeului de ziarist.

Preoții români ai Americii, se tot sporesc. În zilele trecute a plecat la America preotul gr. cat. Cornel Lenghel trimis de arhidieceza gr. cat. Sunt deci până acum patru preoți români în America, doi ortodoci și doi catolici. În 21 Oct. a fost sfințită și prima biserică românească în Cleveland.

Iar agitație. Ziarele ungurești spun că în ziua aducerii osămintelor lui Rákoczi în țară, adv. Rozvan din Ilia, „agitatorul român”, și-a împodobit casa cu drapеле naționale românești. Pentru această „crimă” l-a pedepsit pretorele Barcsay cu 15 zile închisoare și 200 cor. amendă în bani.

Directorul „Ardeleniei”. „Lib.” din Orăștie aduce știrea, că direcțiunea institutului „Ardeleana” a ales director pe dl Ion I. Lăpădatu, actualul secretar al băncii, după ce directorul de până acum dl Dr. A. Vlad reclamat de multe agente și-a dat abdicarea.

Agitator român. Procuratura din Arad a pornit proces în potrive învățătorului Lazar Opresan din Zarand pentru agitație cu ocazia alegerii din Chișineu.

La „fondul Victor și Eugenia Tordășianu” pentru înzestrarea fetelor sărace au mai dăruit: Vasile Cărpinișan, inv. (Răhău) 2 cor., Dr. Nicolae Bălan, prof. semin. 1 cor., Aurelia Pitic (Muncel) 2 cor., Victor Păcală și Dr. Ioan Borgia, profesori la școala de fete a „Asociațiunei”, fiecare câte 10 cor., Dr. Ioan Lupăș, prof. semin. 3 cor.

Hymen. Aurelia Moldovan și Ioan Ganeu, își anunță cununia religioasă care se va celebra în biserică gr. or. din Totoi, Duminecă în 29/11 Octobrie a. c. la 3 ore p. m.

Grevă studentească. În urma tendințelor de germanizare din Polonia în zilele trecute s'au pus în grevă peste zece mii de studenți poloni protestând energic împotriva acestor tendințe.

Iar mituire. Ziarul „Az Ujság” descopere iarăși o murdară faptă a unor ziare din Pesta. Și anume aceste ziare au fost mituite cu 88 mii cor. din partea Sărbilor ca să stea pe partea acestora în lupta valmală cu Austria.

Bravura unui Român. „Românul” din America scrie că Românul Benjamin Barna din Columbus O. a săvârșit o frumoasă bravură la o festivitate aranjată în acea localitate, arborând câteva drapеле la o înălțime unde nime n'a cutezat să se urce. Mulțimea i a făcut ovații frumoase, iar aranjatorii i-au imbiat bani ca răsplată. El a declarat că e Român și n'a săvârșit fapta pentru bani. S'au făcut ovații și Românii. Un preot ungur ar fi căutat să-l momească să declare că e ungur, ceea ce Românul a respins cu indignare.

Posta redacției.

X. Y. Faceți arătare la superioritatea bisericească despre celece ne scrii, cu comunicarea numelor respectivilor. Pe calea publicității nu e bine să le facem somatie.

„Puțină lămurire”. Nu o putem publica. La altă ocaziune trimite-ne nouă oeeace scrie respectivul, că-i răspundem noi.

Teatru.

Luni 5 Nov. st. n. *Baccara*, dramă în 3 acte de Henry Bernstein, nemțește de Rud. Lothar.

Marti, *Der Privatdozent*, o bucată din viața academică, de F. Wittenbauer.

Nr. 106—1906.

[265] 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de învățător la școala confesională rom. gr. ort. din comuna bis. Laslăul român — protopresbiteratul Târnăvă — se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Postul de învățător fiind împreunat cu cel cantoral, învățătorul ales va avea a presta și serviciul de cantor Duminecă, serbătorează și în zile de lucru, cu copiii de școală va cânta st. liturgie.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: din intratele bisericești 400 cor., dela cantoral 200 cor., conform protocolului comitetului parohial din 1 Octomvrie anul c., cuartir natural în edificiul școlii, usufructul grădinei școlare și lemnele necesare din cari se va încălzi și sala de învățământ.

Cuincuinalele se vor computa numai dela instituirea definitivă și serviciu neîntrerupt de 5 ani la această școală.

Concurenții au să și aștearnă rugărilor lor instruite conform normelor din vigoare la termenul numit la oficiul ppresbiterat concurent și înainte de alegere să se prezinte poporului în vre-o Duminecă ori sârbătoare spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic. Laslăul român, 2 Octomvrie 1906.

Nicolau Aron Teodor Oprean
paroh și prez. al com. par. not. al com. paroh.

Văzut: Cetatea de baltă, 10 Octomvrie 1906.

Nicolae Todoran
protopresbiter.

Ad Nr. 82—1906

[267] 1—3

Concurs

Conform ordinului Prea Ven. Conzistor din 12 Septemvrie 1906, Nr. 8489 Bis. prin aceasta se publică de nou concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea postului vacant de paroh în parohia de a 3 a clasă Fizești din tractul Hațegului.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B, pentru întregirea venite'or dela stat.

Concurenții să și trimită cererile și documentele necesarii la subsemnatul oficiu protopresbiterat și să se prezinte într-o Duminecă acolo în biserică pentru a cânta, repective a celebra și cuvânta.

Hațeg, în 13 Octomvrie 1906.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Hațegului.

Titu V. Gheaja
protopresbiter.

Nr. 358—1906 protop.

[268] 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan permanent fără drept de succesiune, din parohia Mediaș, protopresbiteratul Mediașului, pe baza rezoluțiunii Prea Ven. Conzistor arhidiecezan din 28 August a. c. Nr. 8106 Bis, prin aceasta se exerie concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Capelanul se bucură de jumătate venite'le parohiale fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor preoțești dela stat, primind și un ajutor dela stat din suma destinată pentru capelani.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și înainta cererile concursuale instruite cu testimoniu de 8 clase gimnaziale, absolutor teologic și atestat de calificățiune preoțească, subscrisului oficiu protopresbiterat în termenul susindicat, prezentându-se în vre-o Duminecă ori sârbătoare în biserică spre a cânta repective a celebra și cuvânta.

Totodată se deobligă cel ales de capelan a contribui la fondul protopresbiterat pentru casa tractuala cu suma de 40 coroane anual, în decurs de 10 ani consecutiv.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Mediașului. În conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Mediaș, 15 Octomvrie 1906.

Romul Mircea
protopresbiter

Nr. 3087/1906.

[272] 1—2

Concurs.

Pentru ocuparea postului al doilea de oficial la perceptoratul orașenesc din Szászsebes, devenit vacant prin abdicare, în sensul concluziunii reprezentanței orașenești din 25 Oct. a. c. Nr. prot. 66, se scrie concurs cu termen până la 20 Noemvrie a. c.

Concurenții la acest post, carele se va ocupa pe viață, votat cu un salariu anual de 900 cor. și îndreptățirea la 5 cuencuenalii, se îndatorează a-și înainta rugărilor timbrate în regulă împreună cu atestatul școlar și atestatele despre aplicarea lor de până acum, în termenul mai sus amintit la magistratul orașului Szászsebes.

Szászsebes, în 1 Noemvrie 1906.

Magistratul orașenesc:

Aldea
primar.

Streitfeld
protonotar.

Redactor responsabil Teodor V. Păcățian

[273] 1—1

Concurs.

Se publică concurs pentru întregirea postului de contabil la „Tovărășia agricolă” pentru agricultură, magazin și anticipațiuni din Sebeșul săsesc, sistemizat cu:

1. Salariu anual de 1000 Co-roane.

2. Cuincuenalii de câte 100 co-roane.

3. Tantiema statutară.

Dela concurenți se cere să fie absolvenți de școalele comerciale, să aibă praxă în afaceri de bancă și să poșadă în vorbire și scris limbile română, maghiară și germană.

Concurenții au să-și aștearnă cererile concursuale la direcțiunea însoțirii până la 15 Noemvrie a. c. Sebeșul săsesc, 1 Nov. 1906.

Direcțiunea.

ANUNT!

A apărut ABCedarul întocmit și prelucrat, după cele mai practice ABCedare existente, de Dr. Ioan Stroia, protopresbiter, fost profesor seminarial, Dumitru Lăpădatu, director școlar și Iuliu Crișan, învățător în Săliște.

Prețul unui exemplar 40 fileri.

Se poate procura dela Librăria arhidiecezană și dela autori.

Exemplare de probă se trimit gratuit, ceice doresc să se adreseze la Dumitru Lăpădat, director școlar în Săliște.

[270] 1—6

O moșie

de 680 jug. cat. se exarândează pe mai mulți ani. Moșia se află pe hotarul comunei Kresztéménés, comitatul Aradului și constă din:

11 jug. pomet frumos în comună
290 jug. arător și fânaș și
restul pășune și pădure.

Informațiuni mai detaiate dă
proprietarul

Ioan Urs de Margina,
Sibiu.

[269] 2—3

Cârnați și cartaboși

Din 1 Noemvrie începând se
capătă zilnic CÂRNAȚI și
CÂRTABOȘI proaspeți la

Carol Kovats,
cârcimar.

Strada Treistejari Nr. 11.

266 1—6

Viță de vie nobilitată.

Ca și în anii trecuți așa și acum

Prima plantațiune de viță nobilitată
de pe Târnave

Propr: Fr. Caspari, Mediaș 44, (Transilvania) a fost singura în întreaga țară, care a lăsat mușterilor săi cele mai sănătoase și mai curate sorte de viță de vie nobilitată. Dar și în viitor numai dela această firmă se pot procura cele mai variate sorte de viță nobilă, pentru vin de masă, desert etc., — prin a căror plantare și producere proprietarul viilor a obținut rezultatele cele mai frumoase.

Catalog ilustrat cu multe scrisori de mulțumită și recunoștință se trimite la cerere gratis și franco.

[253] 9—40

Mitropolitul Sava II Brancovici

Studiu istoric

de

Vasilie Mangra

Arhimandrit, vicar episcopesc în Oradea mare.

Prețul 2 coroane
plus porto postal 20 fileri

Se poate procura dela
LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ
Sibiu — Nagyszeben.

Prin Librăria arhidiecezană din Sibiu
se pot procura icoane cu

Ingroparea Domnului (Aer)

Mărimea 56/68 cm, simple 21 coroane,
fine 27.40 cor., foarte fine 39.20 cor.

Mărimea 63/79 cm, simple 27.40 cor.,
fine 39.20 cor., foarte fine 48.40 cor.

Mărimea 74/100 cm, simple 39.20 cor.,
fine 48.40 cor., foarte fine 70 cor.

Mărimea 82/120 cm, simple 48.40 cor.,
fine 70 cor., foarte fine 98 cor.

Mărimea 110/140 cm, simple 67.20 cor.,
fine 89.60 cor., foarte fine 117.60 cor.

Efectuirea se poate face în 25 zile.

Gata se află pictate pe mătăsă: mărimea
72/114 cm 128.80 cor.; 72/100 cm 90 cor.;
55/68 cm 50 cor.; pe jumătate mătăsă 72/100
cm 86 cor.; pe pânză 82/110 cm 80 coroane.

Requisite de scris

se pot procura
de la

Librăria arhidiecezană

Librăria Tipografiei arhidiecezane,

Sibiu — Nagyszeben.

Aviz!

Domnilor învățători și directori de școale le recomandăm depozitul nostru de Harte geografice, Globuri terestre cu meridian, Tabele de cetit ung. și românești, aprobate de Inaltul Minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică, precum:

	K. f.
HARTA Ungariei politică 178×127 cm.	12.65
„ fizică 178×127 cm.	12.65
„ Austro Ungariei politică 46×115 cm.	12.65
„ fizică 46×115 cm.	12.65
„ Europa politică 170×138 cm.	13.20
„ fizică 170×138 cm.	13.20
„ Aziei politică 176×180 cm.	19.80
„ Africei „ 132×134 cm.	14.30
„ America de Nord politică 140×108 cm.	15.40
„ „ Sud „ 128×100 cm.	15.40
„ Australia politică 172×133 cm.	19.80
„ Semigloburilor, cele 5 părți ale pământ. 220×140 cm.	18.70
HARTELE comitatelor Brașov, Cluj, Făgăraș, Hunedoara a	—30
„ Sibiu, Turda a	—20
GLOBURI terestre simple a 6.60, 10.60 și	20.—
„ cu meridian a 10.60, 16.80, 25.20 și	42.—
TABELE de părete pentru cetit, românești	4.80
„ „ „ ungurești	4.80
„ „ Istoria naturală (16 bucăți colorate)	14.40
„ „ măsuri metrice	1.60

Asemenea oferim tot felul de recuizite pentru școală: ceruze, cerneală, caete, pene, etc.